

SKÆBNER I ET **S** TOG

NOVELLESAMLING AF Kjeld Erik Schaub

Illustrationer af Sten Tulinius
Red. Hjørdis Winther Christensen

Forord

Denne novellesamling er skrevet efter oplevelser i S tog. Jeg kører med toget til og fra min arbejdsplads på Det Kongelige Teater, ofte sent om aftenen.

Jeg har mødt mange interessante mennesker, som jeg ofte samtaler med, men jeg fantaserer også over de typer, jeg møder og danner mig et billede af, hvordan deres liv er. Mine venner har ofte opfordret mig til at fortælle om de mange forskellige skæbner, jeg har mødt i toget. De er her.

God fornøjelse

Jeg vil gerne rette en stor tak til min gode ven, Sten Tulinius for illustrationer. Sten Tulinius var ansat i den slaviske afdeling på *Det kongelige Bibliotek* i mange år. Han var russisk tolk og statist på *Det kongelige Teater* i en årrække. Sten er født 1937, har udstillet flere steder blandt andet på *Det kongelige Bibliotek*.

Jeg vil også rette en stor tak til min gode veninde og forfatter Hjørdis Winther Christensen for layout og kommentarer til mine noveller.

Kjeld Erik Schaub

Indholdsfortegnelse

1. En lykkelig genforening
2. En glad kvinde
3. Frem og tilbage
4. Holte Diva
5. En dyr rejse
6. Stakkels drenge
7. Her og der
8. Et godt liv - trods alt!
9. En levende gud
10. Kærlighed!
11. En far og hans søn
12. En lille sangerinde!
13. Snørebånd
14. Gammel kærlighed?

15. Snak
16. Flink ung mand
17. Trofasthed!
18. Genkendt!
19. Demens
20. Udsendt til Tyskland
21. Et godt ord med på vejen
22. Veninder!
23. Chikane
24. Voldelig kæreste
25. En skuespillerinde

SLUT

S17.

EN LYKKELIG GENFORENING

Kvinden sad i kupeen på det inderste sæde. Hun var omkring de 70 år. Velklædt og med håret sat i de fineste krøller - så ustandselig i sin taske - det var, som om hun manglede en eller anden genstand - hun så op og fik øje på mig, der sad i sædet overfor.

Hun sagde en smule hektisk: Undskyld at jeg roder, det må virke irriterende, men jeg har for nogen tid siden været ude for et tyveri i en større butik. Jah, jeg snakker, men det har gjort et voldsomt indtryk på mig. Jeg har været så mærkelig nervøs lige siden. Jeg vil sige Dem, det endte med et meget overraskende resultat.

Kvinden fortsatte:

Et par dage efter tyveriet ringede en dame til mig, hun præsenterede sig med navn og berettede, at hun havde fundet min taske i et buskads i nærheden af sin bopæl. Damen havde taget tasken op og fundet en masse kort, men ingen penge, (der var heldigvis kun et par hundrede kroner - så pyt med det). Sygesikringsbeviset var der, det var heldigt.

Jeg blev meget forbavset og utrolig glad. Damen spurgte, om hun måtte komme forbi og aflevere tasken samme aften. Hun oplyste sit telefonnummer. Jeg kunne ringe hende op, så jeg ikke skulle blive nervøs, når hun stod udenfor min dør.

Jeg sagde selvfølgelig *ja*, og en lille times tid efter ringede damen på min dør. Jeg inviterede hende indenfor, og vi begyndte at samtale over en kop kaffe. Pludselig udbryder damen: "Nu er jeg helt sikker, da jeg så sygesikringsbeviset med navn og alder, tænkte jeg, at det kunne være min gamle børnehavelærerinde, nu er jeg helt sikker".

Jeg kunde ikke helt fatte, hvad hun sagde, husk på det var mindst 40 år siden. Nu nærmede vi os hinanden hukommelsesmæssigt, pludselig udbryder jeg. *Der er noget, der dæmrer for mig*. Vi kom begge med et stort udbrud og så kom snakken i gang. Samtalen faldt på den episode, der rystede os begge dengang.

Jeg var børnehavelærerinden og hun en lille pige. Vi skulle på udflugt ned til den lille lokale sø, med madpakke og det hele.

Jeg var uopmærksom et splitsekund og et af børnene så sit snit til at løbe ned til søbredden, barnet faldt i vandet, der var ikke særligt dybt, men alligevel, forskrækkelsen var frygtelig. damen jeg taler om, så det.

Hun var dengang en lille pige på 5 år, pigen kaldte på mig og snart var alt roligt igen. Barnet havde taget det roligt, nærmest som en ekstra skovtursoplevelse.

Pigen og jeg fik efter det optrin et ekstra bånd imellem os, det mindedes vi nu. Vi var begge lykkelige over at have fundet hinanden igen og aftalte at holde forbindelsen ved lige.

Damen fortalte herefter, at hun havde været gift i mange år og var blevet enke for 2 år siden. Hun havde to dejlige børn, en dreng og en pige, begge børn var godt uddannede og levede i gode ægteskaber. Hun selv var ved at finde ro i tilværelsen og syntes livet stadig var værd at leve.